

[Frank Jensen]

nistration af bevillingerne i Direktoratet for de Videregående Uddannelser. Kun ved øgede basisbevillinger til institutionerne kan rådene koncentrere deres bevillingspraksis om mere strategiske placeringer på store og flerårige bevillinger.

Socialdemokratiet kan ikke tilslutte sig en rammelov på forskningsrådsområdet. Vi er som sagt stærkt nervøse for, at en sammenlægning som den, ministeren lægger op til, vil gøre området mere bureaukratisk. Positive samarbejdslinier mellem de nuværende forskningsråd vil måske blive brudt. En styrkelse af rådene kan sagtens gennemføres under den nuværende rådsstruktur.

Socialdemokratiet kan således ikke tilslutte sig lovforslaget i den nuværende udformning, men ser mange positive elementer i oprettelsen af et overordnet Forskningspolitisk Råd på tværs af samtlige ministerier.

(Kort bemærkning).

Elisabeth Arnold (RV):

Hr. Frank Jensen nævnte det ønskelige i at få en formaliseret brugerrepræsentation i Forskningspolitisk Råd. Jeg vil gerne bede hr. Frank Jensen om at prøve at klargøre over for dette Ting: Hvem er brugerne af forskningen? Er det specielt fagbevægelsen? Det kan jeg da ikke se nogen speciel grund til. Er det de kommende generationer, hr. Frank Jensen? Er det verdenssamfundet? Eller hvem er det? Hvem er det, der skal være repræsentant for brugerne i Forskningspolitisk Råd? Det vil jeg gerne høre svaret på.

(Kort bemærkning).

Frank Jensen (S):

Der er tale om, at vi i det nye Forskningspolitisk Råd skal have erhvervslivets repræsentanter, som ene og alene skal udpeges ud fra deres personlige egenskaber. Det skal ikke være nogen institutionsudpegning. Det er fornuftigt. Det ser vi som en fornuftig nyorientering i Forskningspolitisk Råd.

Men man ser bort fra, at vi i samfundet har en stor brugerrepræsentation, nemlig de medarbejdere, som ude i virksomhederne skal udsættes for de forskningsresultater, som bliver opnået på vores institutioner. Derfor mener vi rent faktisk, at den side af samfundet også skal

repræsenteres i Forskningspolitisk Råd. Der er tale om diskussion og prioritering af ressourceallokeringer, ikke om en faglig kvalitetsvurdering, hvad der er tale om i forskningsrådene. Derfor mener vi, at vi ikke kan se bort fra arbejdsmarkedets parter i forhold til Forskningspolitisk Råd.

(Kort bemærkning).

Elisabeth Arnold (RV):

Jeg synes, det er udmærket, at hr. Frank Jensen kalder en spade for en spade og siger, at han gerne vil have arbejdsmarkedets parter repræsenteret i Forskningspolitisk Råd. Men så skal han ikke kalde det brugerrepræsentation, for det er det ikke.

(Kort bemærkning).

Frank Jensen (S):

Jeg skal sige til fru Elisabeth Arnold, at jeg i min ordførertale sagde, at det var fagbevægelsens repræsentation, der manglede i Forskningspolitisk Råd. Så jeg kaldte allerede fra starten af en spade for en spade.

Per Stig Møller (KF):

Det sidste endte noget rodet. Først var det brugerne, så var det medarbejderne, og nu er det pludselig fagbevægelsens repræsentation, der mangler. Det sidste er der i hvert fald sørget for ikke mangler, for de sidder i repræsentantskabet. De skal ikke sidde i rådet, for det skal bestå af forskere, og dér kommer aktive forskere fra erhvervslivet i hvert fald ind i billedet.

Jeg tror, hr. Frank Jensen skal spekulere lidt over, hvad det egentlig er, han ønsker, før han kommer op på Folketingets talerstol.

Lad mig komme med to påstande vedrørende det her forslag, to grundpåstande vedrørende vores forskningssituation, i forlængelse af den tidligere debat.

Lad mig først sige, at vækst løser ikke i sig selv alle forskningsproblemer. Spørgsmålet er f.eks.: Hvis vi nu ville fordoble antallet af forskere, ville vi så have tilstrækkelig mange forskere? Vi taler alle sammen om at fordoble, men har vi overhovedet disse mennesker, og har vi dem uddannet?

Den næste påstand er, at teknologisk planlægning og styring af virksomheder løser heller ikke eksportens problemer i sig selv, i hvert fald